

венны предѣлы колѣна или *родове* (тъй да ги назовемъ — племенны поколѣнія, които носѣтъ особны—названія, иматъ еднакво облекло, а разны обычаи и свойства на езика, по който тѣ са отличаващъ отъ другытъ си еднородцы. — Въ горнята Македонія ный намѣрвамы петъ таквызи по-главны поколѣнія, именно : *Мыльцы, Поленицы, Копановцы, Баразняцы, (или Барзавцы) и Пиянцы.* Въ долнята Македонія — други петъ различни племена : *Бяндовцы, Пуливаковцы, Дързилцы, Сыракувцы (или Страковцы) и Марвацы.* Има и други ёще родове, но по причина на тѣхната малочисленность, можемъ да кажемъ, че сѣдѣватъ повече мѣстны подраздѣленія и частны допълненія, неже племенны общы; но съ се това, тѣхнытъ преданія, свойства и пѣсни доста сж любопытны за нашата народна исторія.»

(До тука г. Верковичъ, който доста обширно, а не и толкозъ ясно описва быта на македонскытъ наши братя.)

Но услугата на незабравенныя за насъ С. Палаузовъ въ този случай ёще ё по-голѣма, защото освѣтъ историческытъ доводи, които ни дава за славенскытъ племена въ Македонія много по-опредѣлительно отъ г. Берковича, по запознава ны ёще съ географическото положеніе и на другытъ сѣдѣдѣлни страны, населены подобно отъ Славены. Тѣй въ своитѣ « Послѣдни страници отъ българскытъ Исторія, » ⁽²³⁾ между другото, той споменува подъ забѣлѣжка и това : « Като представямы тукъ исчисленіе то на оныя племена и на тѣхнытъ жилища, считамы за неизлишно да забѣлѣжимъ, че много отъ тѣхъ не сж упазены отъ лѣтописцытъ за потомството. Най-мно-

⁽²³⁾ Гл. Българ. Книжицы отъ 1858 год. ч. I, кн. 3, стр. 90.